

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อวิชาพลศึกษา เปรียบเทียบทัศนคติทางพลศึกษาระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง เปรียบเทียบทัศนคติทางพลศึกษาระหว่างนักเรียนในกรุงเทพมหานครกับนักเรียนในต่างจังหวัด เปรียบเทียบทัศนคติทางพลศึกษาของนักเรียนในแต่ละภาคและในกรุงเทพมหานคร และสร้างเกณฑ์ปกติวิสัยทัศนคติทางพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่กำลังศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2525 สังกัดกรมสามัญทั่วประเทศ เป็นนักเรียนชายและนักเรียนหญิงเท่า ๆ กัน ฝ่ายละ 360 คน ซึ่งเป็นนักเรียนในโรงเรียนชาย 240 คน นักเรียนในโรงเรียนหญิง 240 คน และนักเรียนในโรงเรียนแบบสหศึกษา 240 คน รวมจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 720 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ มาตรวัดทัศนคติทางพลศึกษาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของสุรศักดิ์ ศุภเมธีวรกุล มีค่าอำนาจจำแนกของข้อความทดสอบโดยค่าที่ (t) ระหว่างกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ (27 %) มีค่าตั้งแต่ 1.88 ถึง 7.08 ซึ่งมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ที่ระดับ .01 และมีความเชื่อมั่นของมาตรวัดทัศนคติก่อนวัดโดยวิธีแบ่งครึ่งซอกซอกคือเป็น .91 และผู้วิจัยได้นำมาตรวัดนี้ไปทดลองใช้ (try-out) โดยหาค่าอำนาจจำแนกของข้อความใดคาอำนาจจำแนกตั้งแต่ 2.04 ถึง 6.10 ซึ่งมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และมีความเชื่อมั่นของมาตรวัดเป็น .95

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ขอความร่วมมือไปยังอธิบดีกรมสามัญศึกษาให้
ออกหนังสือขอความร่วมมือไปยังโรงเรียนต่าง ๆ และได้แนบหนังสือฉบับนี้ไปพร้อมกับมาตร
วัดทัศนคติ โดยส่งไปทางไปรษณีย์ ปรากฏว่าได้รับมาตรวัดทัศนคติกลับคืนมาทั้งหมด โดย
ใช้เวลาเก็บรวบรวมข้อมูลประมาณหนึ่งเดือน

ผู้วิจัยนำข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบมาคำนวณหาค่าร้อยละและหาค่าเฉลี่ย และก็นำ
คะแนนทัศนคติทางพลศึกษาที่ได้จากการทดสอบมาวิเคราะห์ โดยใช้วิธีทางสถิติคือ หาค่า
เฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยโดยใช้ค่าที (t-test) และ
วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้คือ

1. ทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาพลศึกษา

1.1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเห็นด้วยมากในข้อความประเภท
นิมิตดังนี้คือ พลศึกษาส่งเสริมให้นักเรียนเข้าใจถึงความสำคัญของการออกกำลังกาย
ช่วยให้เกิดพัฒนาการและความเจริญเติบโต ช่วยเสริมสร้างให้เกิดความสามัคคี ช่วยให้
มีโอกาสสร้างมิตร ช่วยฝึกหัดให้เป็นผู้นำใจ เป็นนักกีฬา รู้จักการตัดสินใจที่รวดเร็วและกล้า
ตัดสินใจ ช่วยให้อุทิศการทำงานร่วมกัน สร้างความเชื่อมั่นแก่ตนเอง ช่วยให้นักเรียนเป็นผู้
คู่ที่ดี รู้จักกติกา และนักเรียนยังเห็นด้วยมากกว่า ทักษะที่ได้จากการเรียนพลศึกษามีคุณค่าแก่
ชีวิตในสังคม กีฬาประเภทบุคคลสามารถใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ การเรียน
พลศึกษาสัปดาห์ละ 1 หรือ 2 คาบนั้นเป็นการไม่เพียงพอ และความอดทน การเชื่อฟังและ
การยอมรับสิทธิของผู้อื่นเรียนรู้อะไรได้จากวิชาพลศึกษา

นักเรียนเห็นด้วยว่า โปรแกรมพลศึกษาควรเป็นกิจกรรมที่ทำให้เกิดความรู้สึกร
ซาบซึ้งในกีฬา พลศึกษาช่วยเสริมสร้างทางค่านิยมจรรยา ควรเป็นวิชาบังคับในหลักสูตร
และควรบังคับในทุกๆระดับชั้นด้วย

นักเรียนไม่เห็นด้วยว่า ควรมีการสอบข้อเขียนในวิชาพลศึกษา

1.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายไม่เห็นด้วยอย่างมากในข้อความประเภทนี้ซึ่งก็คือ พลศึกษาไม่ไ้ช่วยเสริมสร้างให้ร่างกายเกิดความแข็งแรง พลศึกษาควรยกเลิกออกจากหลักสูตรของโรงเรียน นักกีฬาของโรงเรียนควรได้รับการยกเว้นไม่ต้องเรียนวิชาพลศึกษา พลศึกษาไม่ควรเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา การเรียนพลศึกษาในโรงเรียนเป็นการเสียเวลาเปล่าประโยชน์ เป็นวิชาที่ไม่สมเหตุผล ความร่วมมือเป็นสิ่งไม่จำเป็น ในกิจกรรมพลศึกษา การออกกำลังกายมีความสำคัญเพียงเล็กน้อยในการรักษาสุขภาพ พลศึกษาเป็นวิชาที่หนักเกินไป และพลศึกษาไม่ใช่เป็นส่วนสำคัญของการศึกษา ตามลำดับ

นักเรียนไม่เห็นด้วยว่า พลศึกษามีคุณค่าที่สามารถนำไปใช้ได้เพียงเล็กน้อย กิจกรรมในโครงการพลศึกษาช่วยพัฒนาสมรรถภาพทางกายได้เพียงเล็กน้อย และมีความสำคัญไม่เท่ากับวิชาอื่น ไม่ได้ส่งเสริมมาตรฐานความประพฤติที่พึงปรารถนา และนักเรียนยังไม่เห็นด้วยว่า การเดินระยะไกลน่าจะใช้แทนการเรียนพลศึกษาได้อย่างดี การเรียนพลศึกษาไม่ควรมีการให้คะแนน พลศึกษาเป็นอันตรายแก่นักเรียนที่มีร่างกายอ่อนแอ เหมาะสำหรับผู้ที่มีพรสวรรค์ทางร่างกาย

นักเรียนเห็นด้วยว่า พลศึกษาควรเป็นวิชาเลือกในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

กล่าวโดยสรุปว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายส่วนใหญ่มีคะแนนทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาในข้อความประเภทนี้มากอยู่ในเกณฑ์ที่เห็นด้วยมาก และมีคะแนนทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาในข้อความประเภทนี้เสอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่เห็นด้วยมาก อาจกล่าวได้ว่า นักเรียนมีทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับดี

เมื่อนำคะแนนทัศนคติทางพลศึกษาที่ได้ขึ้นไปเทียบกับเกณฑ์ปกติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นปรากฏว่า มีนักเรียนได้คะแนนทัศนคติทางพลศึกษาอยู่ในระดับดีมากร้อยละ 2.10 อยู่ในระดับดีร้อยละ 15.40 อยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 67.20 อยู่ในระดับต่ำร้อยละ 13.60 และอยู่ในระดับต่ำมากร้อยละ 1.70

2. นักเรียนชายกับนักเรียนหญิงมีคะแนนทัศนคติทางพลศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

3. นักเรียนในกรุงเทพมหานครกับนักเรียนในต่างจังหวัดมีคะแนนทัศนคติทางผลศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

4. นักเรียนแต่ละภาคและในกรุงเทพมหานครที่มีคะแนนทัศนคติต่อวิชาผลศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดแก่ นักเรียนในภาคเหนือกับนักเรียนในภาคใต้ และพบว่านักเรียนในภาคเหนือมีคะแนนทัศนคติต่อวิชาผลศึกษาสูงกว่านักเรียนในภาคใต้

5. เกณฑ์ปกติวิสัยคะแนนทัศนคติทางผลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในระดับที่มาก ที่ ปานกลาง ต่ำ และต่ำมาก จะมีคะแนนรวมทัศนคติทางผลศึกษาเรียงตามลำดับดังนี้ ตั้งแต่ 211.06 ขึ้นไป 191.32-211.05, 151.83-191.31, 132.09-151.82, และตั้งแต่ 132.08 ลงมา

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากการศึกษาทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาผลศึกษา นักเรียนส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อขอความประ เภทนิมานอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมาก และมีทัศนคติต่อขอความประ เภทนิเศรอยู่ในเกณฑ์ไม่เห็นด้วยมาก ซึ่งถือว่ามีทัศนคติที่ดีต่อวิชาผลศึกษา และขอที่นักเรียนมีค่าเฉลี่ยทัศนคติสูงสุด โดแก่ ผลศึกษาไม่โดช่วยเสริมสร้างไทร่างกายเกิดความแข็งแรง เป็นขอความประ เภทนิเศร แสดงว่านักเรียนเห็นว่าผลศึกษาช่วยเสริมสร้างไทร่างกายเกิดความแข็งแรง ซึ่งขูวิจัยก็เห็นด้วยเพราะในการเรียนผลศึกษานั้น ทำให้นักเรียนโดออกกำลังกาย โดเล่นกีฬา โดเคลื่อนไหวส่วนตาง ๆ ของร่างกาย ซึ่งการออกกำลังกายนั้นมีผลทำให้เกิดพัฒนาการทางคานร่างกายเป็นอย่างมาก และก็ตรงกับแนวความคิดของฮิปโปเครติส และเพลเตอร์ที่กล่าวไว้ว่า การมีส่วนร่วมในกิจกรรมผลศึกษาอยู่เสมอ จะทำให้ร่างกายมีสุขภาพดีแข็งแรง และมีการพัฒนาทางคานร่างกายคี่ขึ้น¹ และขอที่นักเรียนมีค่าเฉลี่ย

¹John Nixon and Florence Stumpe Frederickson, An Introduction to Physical Education, p. 122.

ทัศนคติสูงอีกข้อหนึ่งคือ พลศึกษาควรยกเลิกออกจากหลักสูตรของโรงเรียน เป็นข้อความประเภทนี้เศษ แสดงว่านักเรียนไม่ต้องการยกเลิกวิชาพลศึกษาออกจากหลักสูตรของโรงเรียน นักเรียนมองเห็นความสำคัญและชอบวิชาพลศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนที่ว่า นักเรียนชายร้อยละ 90.20 และนักเรียนหญิงร้อยละ 86.30 ชอบเรียนวิชาพลศึกษา และความเห็นดังกล่าวตรงกับความมุ่งหมายข้อ 4 ข. ของแผนการศึกษาชาติ พุทธศักราช 2503 ที่ว่าในการจัดการศึกษานั้นจะต้องมีการเรียนพลศึกษาคู่ขนาน เพื่อให้นักเรียนจะได้มีสุขภาพสมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ กับทั้งมีน้ำใจเป็นนักกีฬา¹ ส่วนข้อที่นักเรียนมีคะแนนทัศนคติต่ำที่สุด ได้แก่ ควรมีการสอบข้อเขียนในวิชาพลศึกษา ซึ่งนักเรียนไม่เห็นด้วย ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนเห็นว่าวิชาพลศึกษา เป็นวิชาที่เน้นไปในทางปฏิบัติ เป็นวิชาที่ให้ความสนุกสนานไม่ต้องเครียดเหมือนการเรียนวิชาอื่น จึงไม่ต้องการให้มีการสอบข้อเขียน ซึ่งเป็นความคิดที่ไม่ถูกต้อง ดังนั้น ในการเรียนการสอนครูควรชี้แจงให้นักเรียนได้เข้าใจถึงความสำคัญของการสอบข้อเขียน เพื่อให้นักเรียนได้มีทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาที่ถูกต้อง และเป็นไปตามหลักการวัดผลที่ว่า ต้องวัดผลตามวัตถุประสงค์ของวิชาที่ตั้งไว้ ซึ่งในการวัดผลในวิชาพลศึกษาต้องวัด 5 ด้านคือ

1. ด้านความรู้ความเข้าใจในทักษะการกีฬา อาจวัดโดยการสอบข้อเขียน
2. ด้านทัศนคติต่อวิชาพลศึกษา
3. ด้านทักษะของการกีฬา
4. ด้านสมรรถภาพทางกาย
5. ด้านสังคม หมายถึง คุณลักษณะและพฤติกรรมต่าง ๆ ของนักเรียน²

¹สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2503 (พระนกร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2503), หน้า 5.

²วรศักดิ์ เพ็ชรชอบ, หลักและวิธีสอนวิชาพลศึกษา, หน้า 158-159.

จากการนำคะแนนทัศนคติทางพลศึกษาของนักเรียนมา เทียบกับเกณฑ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ปรากฏว่า มีนักเรียนที่มีทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาในระดับดีมากร้อยละ 2.10 ในระดับที่ร้อยละ 15.40 ในระดับปานกลางร้อยละ 67.20 ในระดับต่ำร้อยละ 13.60 และในระดับต่ำมากร้อยละ 1.70 จะเห็นได้ว่า นักเรียนมีทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาในระดับต่างๆ กัน ซึ่งจากการพิจารณาการตอบมาตรการวัดของนักเรียน พอจะสรุปประเภทของนักเรียนออกได้ 3 ประเภทคือ

1. ประเภทที่ชอบกีฬา และมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา นักเรียนประเภทนี้ชอบเล่นกีฬา ชอบดูกีฬา บางคนก็เป็นนักกีฬาของโรงเรียน และผู้ปกครองของนักเรียนประเภทนี้มักชอบเล่นกีฬาและสนับสนุนให้บุตรได้เรียนได้เล่นกีฬา จึงอาจมีผลทำให้บุตรได้เล่นกีฬาและมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา ดังนั้น ในการที่จะส่งเสริมทัศนคติของนักเรียนควรคำนึงถึงผู้ปกครอง โดยให้ผู้ปกครองได้เห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษาคด้วย

2. ประเภทที่ชอบกีฬา แต่มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาพลศึกษา นักเรียนประเภทนี้ชอบเล่นกีฬา แต่โอกาสที่จะได้เล่นกีฬามีน้อย เนื่องจากมีปัญหาต่าง ๆ เช่น โรงเรียนมีอุปกรณ์ไม่เพียงพอ ไม่มีสนามให้เล่น นอกจากนี้ยังมีปัญหาทางค่านอื่นอีก เช่น ไม่ชอบการสอนของครูพลศึกษา และยิ่งพบว่านักเรียนพวกนี้มักผิดหวังในการเรียนวิชาพลศึกษา เช่น เรียนพลศึกษาแล้วทำไม่ได้ ใจคะแนนไม่ค่อยดี เศรษฐกิจของผู้ปกครองไม่ดี จึงไม่สามารถสนับสนุนให้บุตรเล่นกีฬาที่ชอบได้

3. ไม่ชอบกีฬา และมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาพลศึกษา นักเรียนประเภทนี้ผู้ปกครองส่วนใหญ่ไม่ชอบและไม่สนับสนุนทางค่านกีฬา การเรียนพลศึกษาส่วนใหญ่ได้เกรดไม่คอยดี ไม่มีทักษะทางกีฬา และนักเรียนประเภทนี้คิดว่าวิชาพลศึกษาอาจทำให้เกิดการบาดเจ็บและเป็นอันตรายแก่ร่างกายได้ ซึ่งบางคนก็เคยได้รับบาดเจ็บจากการเรียนพลศึกษาและการเล่นกีฬา

จากการศึกษาพบว่า ในการที่นักเรียนจะมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษานั้นมีปัจจัยที่เกี่ยวข้องคือ

- ความรู้ความเข้าใจในเรื่องคุณค่าและประโยชน์ของวิชาพลศึกษา เมื่อ
นักเรียนรู้ถึงคุณประโยชน์ก็จะชอบและใช้เวลาว่างในการเล่นกีฬา และก็จะมิตศนคติที่ดีต่อ
วิชาพลศึกษาต่อไป

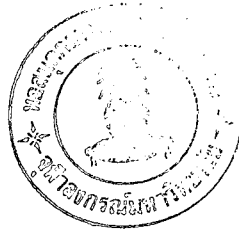
- ความสำเร็จในทักษะต่าง ๆ ในกิจกรรมนั้น ๆ นักเรียนที่มีความสำเร็จ
ก็มักจะชอบที่จะนำทักษะในกิจกรรมนั้น ๆ มาใช้ออกกำลังกายในยามว่าง ในขณะที่เดียวกัน
ผู้ที่ไม่ประสบความสำเร็จก็ไม่สนใจที่จะเรียนหรือฝึกฝนต่อไป จึงมีผลต่อทัศนคติต่อวิชา
พลศึกษาคว่า

- ประเภทของกิจกรรมที่จัดสอนในหลักสูตรวิชาพลศึกษา ถ้าเป็นกิจกรรม
ที่นักเรียนมีความสนใจและชอบ นักเรียนก็จะใช้กิจกรรมนั้นในการฝึกซ้อมหรือใช้ออกกำลังกาย
ดังผลการวิจัยของ ฮอทจาติ (Hojjati) ที่พบว่า ในการเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษา
ที่แตกต่างกัน นักเรียนก็จะมีทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาแตกต่างกัน¹

- ปัจจัยอื่น ๆ เช่น ตัวครูผู้สอน วิธีการสอน สถานที่เรียน อุปกรณ์
คะแนนวิชาพลศึกษา ฯลฯ ก็มีผลต่อทัศนคติของนักเรียนต่อวิชาพลศึกษา ดังผลการวิจัยของ
ฮิล (Hill) ซึ่งพบว่า ตัวครูผู้สอน ขนาดของชั้นเรียน เวลาที่สอนวิชาพลศึกษา คะแนน
วิชาพลศึกษามีผลต่อทัศนคติต่อวิชาพลศึกษา² นอกจากนี้ ผู้ปกครองก็เป็นปัจจัยที่สำคัญ
ถ้าผู้ปกครองชอบเล่นกีฬา และสนับสนุนทางค่านักเรียนก็อาจมีผลทำให้บุตรชอบเล่น
กีฬาและจะมีทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาที่ดีขึ้นได้

¹Houshang Shirazian Hojjati, "A Study of The Attitude
Changes of High School Students Toward Physical Education Activity
Courses," : 982-A.

²Carl Allen Hill, "Factor's Related to The Attitude of
Nine Grads Boys in Akansas Toward Physical Education," : 771-A.

2. นักเรียนชายกับนักเรียนหญิงมีคะแนนทัศนคติทางพลศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากในการเรียนการสอนนั้น ครูคนเดียวกันต้องสอนทั้งห้องรวมกันทั้งหญิงและชาย บางคนก็สอนทั้งระดับ สภาพการเรียนการสอนก็เหมือนกัน จึงไม่น่าจะทำให้ทัศนคติของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงแตกต่างกัน และจากการเปรียบเทียบข้อมูลส่วนตัวของทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ปรากฏว่าใกล้เคียงกันมาก ไม่ว่าในเรื่องการชอบเล่นกีฬา ชอบดูกีฬา หรือชอบเรียนวิชาพลศึกษา อาจมีผลทำให้ทัศนคติทางพลศึกษาไม่แตกต่างกัน

3. นักเรียนในกรุงเทพมหานครกับนักเรียนในต่างจังหวัดมีทัศนคติทางพลศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากในการเรียนการสอนนั้น ทางโรงเรียนใช้หลักสูตรเดียวกัน หรือใกล้เคียงกัน และโรงเรียนที่สุ่มก็มีความพร้อมใกล้เคียงกันมาก คือต่างจังหวัดก็สุ่มจากโรงเรียนประจำจังหวัด หรือประจำอำเภอ ดังนั้นจึงอาจทำให้การจัดกิจกรรม การสอน ความพร้อมของสถานที่ และอุปกรณ์ไม่ต่างกัน จึงอาจมีผลทำให้ทัศนคติไม่แตกต่างกัน

4. จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวพบว่านักเรียนในภาคเหนือกับภาคใต้มีทัศนคติทางพลศึกษาแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากลักษณะทางภูมิประเทศและสภาพทางภูมิอากาศแตกต่างกันมาก คือ ภาคเหนือในฤดูหนาวมีอากาศที่หนาวเย็นมาก จึงทำให้นักเรียนอยากออกกำลังกาย อยากเล่นกีฬา ส่วนภาคใต้นั้นไม่มีฤดูหนาว มีแต่ฤดูร้อนและฤดูฝนที่ยาวนานกว่า จึงทำให้ไม่ค่อยอยากออกกำลังกายเพราะเหนื่อยเร็ว หรือสถานที่ไม่มีเพราะฝนตกตลอดทั้งปี นอกจากนี้ภาคใต้อาจมีปัญหาระหว่างชนบทรวมเหนียมประเพณีรวมทั้งทางศาสนา เข้ามาเกี่ยวข้องกับการเล่นกีฬาควย จึงมีผลทำให้นักเรียนไม่ค่อยได้เล่น

กีฬา ไม่ค่อยได้เรียนวิชาพลศึกษา จึงมีผลทำให้นักเรียนในภาคใต้มีคะแนนทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาที่ต่ำกว่าภาคเหนือ

ข้อเสนอแนะ

1. การจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน ควรมุ่งให้นักเรียนเห็นคุณค่าและประโยชน์ของวิชาพลศึกษาอย่างแท้จริง นักเรียนก็จะมองเห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษา ทำให้มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนต้องคำนึงถึงวิธีสอนที่มีประสิทธิภาพ ความแตกต่างของผู้เรียน การมีส่วนร่วมในการฝึก สถานที่ อุปกรณ์ และการสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียน

2. กิจกรรมที่สอนควร เป็นกิจกรรมที่มีคุณค่าต่อผู้เรียน เป็นกิจกรรมที่สามารถนำทักษะนั้นไปใช้ได้นอกเวลาเรียน หรือในชีวิตประจำวัน ควร เป็นกิจกรรมที่นักเรียนมีความสนใจและเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน

3. ในการปลูกฝังทัศนคติต่อวิชาพลศึกษานี้ ควรจะเริ่มตั้งแต่ระดับประถมศึกษา เพราะการที่ปลูกฝังทัศนคติที่ดีให้แก่นักเรียนตั้งแต่แรกนั้น ย่อมดีกว่าการแก้ไขทัศนคติที่ไม่ดีของนักเรียนในภายหลัง

4. ควรนำเกณฑ์ปกติวิสัยทัศนคติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้ไปใช้ในการประเมินทัศนคติทางพลศึกษาของนักเรียน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำมาตรว้กันนี้ไปทดลองใช้กับนักเรียนอีกหลาย ๆ ครั้ง เพื่อนำมาสร้างเป็น เกณฑ์ปกติวิสัยที่เป็นมาตรฐานของทัศนคติทางพลศึกษา

2. ควรจะได้มีการศึกษาทัศนคติต่อวิชาพลศึกษา เป็นรายข้อ เพื่อจะได้หาวิธีแก้ไขปัญหาเป็นข้อ ๆ ไปได้อย่างถูกต้องมากยิ่งขึ้น

3. ควรจะได้ศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลทำให้นักเรียนในภาคเหนือกับภาคใต้มีทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาแตกต่างกัน